

Com fer la independència

written by Llorenç Prats | 7 de juliol de 2023

Hi podem donar voltes però la pregunta roman tossudament sense resposta. Un sol espanyol la pot impedir. Un sol recurs la pot aturar. Una sola intenció la pot desactivar. Aquesta és la situació que ens neguem a reconèixer. Quan la resposta és senzilla: avançar sense parar, sense aturar-se, sense escoltar, fins a fer el cim.

El tarannà que ens fa coneguts i invisibles al mateix temps, no està fet per aquesta manera d'actuar. I tampoc hi ha una educació per fer-ho. Ben al revés, impera el "parlem?" o "segur que hi ha alguna cosa a tenir en compte" o "potser no cal anar tan enllà", entre moltes altres visions de dubte i de relativisme.

És així. La prova és com en sis anys, des del referèndum d'autodeterminació, no s'ha avançat gens. Els exiliats no han ajudat en res. I els indultats s'ha acomodat a la nova situació. Els líders catalans fan figa i el poble encara està pendent de trobar recanvis, espera que canviïn i siguin una altra cosa. Decidits, fermes i valedors de la nació a la qual han de servir.

El sistema de partits espanyols, entre els quals hi ha els partits independentistes catalans, ho assimila tot amb voracitat. Ni deixa sortir una alternativa ni els actuals poden trencar el gel. És com un bloc, tot plegat. Però, cal dir-ho, tot plegat s'aguanta amb pinces. El sistema és molt fràgil. Només cal una espurna perquè tot caigui i el canvi sigui radical. I en això estem molts independentistes.

La feblesa de l'Estat és la seva estructura postissa, edificada sobre un acord fals el 1978. Sense reciprocitat entre les nacions peninsulars no hi ha cap cabuda dins aquest Estat espanyol, amb la seva monarquia i les seves forces

d'ocupació. I això es manté i no s'ha esborrat en cap moment. És el que dona els vots actuals. És el que va donar la victòria el 2017 al referèndum d'autodeterminació. I és el que farà que una nova o reformada força política digui prou, de debò, amb consistència i sense vacil·lar.

Els partits polítics catalans actuals són presos del sistema jurídic espanyol, el qual s'ha intentat blindar amb mil i un recursos, però cap és vàlid perquè és fruit de la imposició, de forma militar ("A por ellos"), sobre els catalans. I tot el seu sistema espanyol (i francès) està viciat d'absoluta nul·litat, ja que el consentiment no existeix, i el resultat del referèndum d'autodeterminació del 2017 ho confirma i ens ho recorda. Ara i sempre, fins a la independència.